

upaataalt, som det vilde være en Ubillighed imod Compagniet at berøve det den Ret, det har, og man kan derfor gjøre sig Haab om, at dette heller ikke vil skee. Min ærede Sidesmand (Uhsgaard) har meent, at den Tæxt, som er bestemt ved Lovudkastet for Brugen af det stemplede Papir, ogsaa kunde være passende anvendelig for de Politier, som Compagniet har at udstede. Jeg skal tillade mig — i Genhold til, hvad jeg har yttret om Assuranceforeningernes Bestaafenhed, og med Hensyn til de Byrder, Compagniet bærer, og endelig ogsaa med Hensyn til, at Fortjenesten har været af den Bestaafenhed i flere Aar, at kun Renten af Capitalen har været istand til at give Udbytte, — at yttre, at en saadan Afgift, som beløber sig til over 3000 Rbd. aarligt, ingenlunde er noget ubetydeligt Paalæg for Compagniet. Den ærede Viceformand yttrede, at de private Assurandører under en forskjellig Benævnelser, som Næringskat og, som han yttrede, paa anden Maade ogsaa havde deeltaget i Udredelsen af Byrder, som Krigsaarene have medført, hvilke — saaledes som jeg nævnte — betydeligt ere faldne paa Compagniet, der har udredet 5000 Rbd. og nu vil komme til at udrede andre 5000 Rbd. i Anledning af Krigsskatten. Det vil vist indrømmes af Enhver, som kender Næringskatten, at det, der er svaret under denne Benævnelser, ingenlunde af dem, der tegne private Assurancer, forsaavidt dette kunde medføre et Tillæg dertil, kan sammenlignes med det, som er udredet fra Compagniets Side, og, naar han har yttret, at disse ogsaa paa anden Maade kunne have bidraget til af deres Fortjeneste som private Assurandører at afholde Statter til Fordeel for det Almindelige, saa havde jeg ønsket, at han havde opgivet disse Maader, — jeg kender dem ikke. Med Hensyn til, hvad den meget ærede Landsbtingsmand, som sidder ligeoverfor mig (Orsted), har yttret angaaende Compagniets Besøielse til at vedblive at nyde Godt af den Ret, det hidtil har nydt, saa har jeg deri kun fundet Bekræftelse paa det Retfærdighedshensyn, som dette meget ærede Medlem altid er vant til at tage. Med Hensyn til det stemplede Papir, da medfører det upaatvørelig en stor Behagelighed for Com-

pagnierne, naar Policerne kunne skrives paa det samme stemplede Papir, enten Summerne, der forsikres, ere høie eller lave; men jeg nægter paa den anden Side ikke, at der ogsaa kan tale vægtige Grunde for at vælge en anden Maade til Bestemmelsen af det stemplede Papir, som bruges til slige Policer, og skulde ogsaa i denne Henseende give den Fortrinnet, som af dette meget ærede Medlem er bragt i Forflag. Kun maa jeg gjentage, at jeg tør antage, at dette ingen Indskydelse vil faae paa Søassurancecomagniet, men at dette maa vedblive at nyde den Ret, som det hidtil efter Lovgivningen har nydt. Det er derfor kun til Overflødighed, at jeg skal tillade mig at nævne, at det høitagtede Indenrigsministerium i sin Skrivelse af 15de Februar 1850 til Compagniets Direction har yttret, at, saafremt Directionen maatte ønske hos vedkommende Ministerier at erholde Bekræftelse paa den Ret, som det hidtil havde nydt, isærdeleshed med Hensyn til Brugen af det stemplede Papir, saa vilde dette høitagtede Ministerium understøtte saadanne Andragender, som Compagniets Direction maatte finde sig foranlediget til i den omhandlede Henseende at indgive, hvilket jo endnu kan komme til Anvendelse, idet jeg tør antage, at den høitagtede Indenrigsminister vil, dette sit givne Tilfagn tro, hos Finansministeriet bestræbe sig for, at Compagniet vedbliver at nyde den Ret, det hidtil har nydt.

Finansministeren: Der er i denne Sag egentlig to Spørgsmaal. Det første Spørgsmaal er det, om man ved Ordningen af Stempletpapirs-Afgiften for Sø-Assurance-Policer skal søge Lighed tilveiebragt, med andre Ord, om det kan være tilladt, ved Siden af den hensigtsmæssige Regulering for den private Sø-Assurances Stempletaxt at lade en særegen Afgift bestaae for det hidtil octroierede Compagnie, eller om man ikke kan gjøre det. Naar dette første Spørgsmaal er besvaret derhen, at man bør tilveiebringe Lighed, saa bliver det andet Spørgsmaal det, hvorledes denne Lighed hensigtsmæssigt kan tilveiebringes, og da, om det skeer hensigtsmæssigt enten ved, at man sætter al Sø-Assurance-Stempleafgift til den samme Tæxt, som for Tiden gælder for det